

Na doline na rovyne
ej smutne slávyk zpyévá;
stávaj, mylá, stávaj hore,
ej už sa rozednývá.

Ešče ta len kolébaľi,
ej už's boľ fjaľečka,
pre teba my ubľedajú
ej mé červené líčka.

Či je to len moja mylá
ej pre mna pre samého,
veru bych ta neopustyl
ej do skonáný svého.

475.

Z Karlovic.

Dybych věděl, kde za-hy-nu, za-pá-lil bych tú dě-di-nu,

za-pá-lil bych tú dě-di - nu.

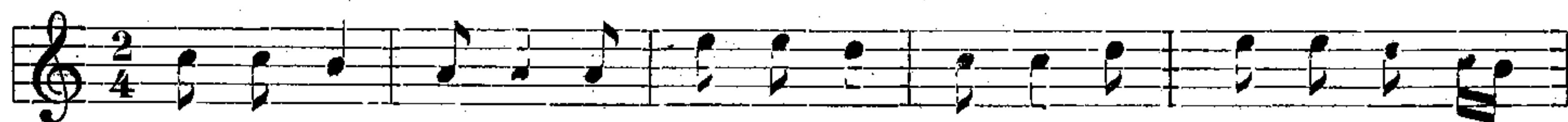
Dybych věděl, kde zahynu,
zapálil bych tú dědinu.

Zapálil bych od kostela,
aby miľá nezhořela.

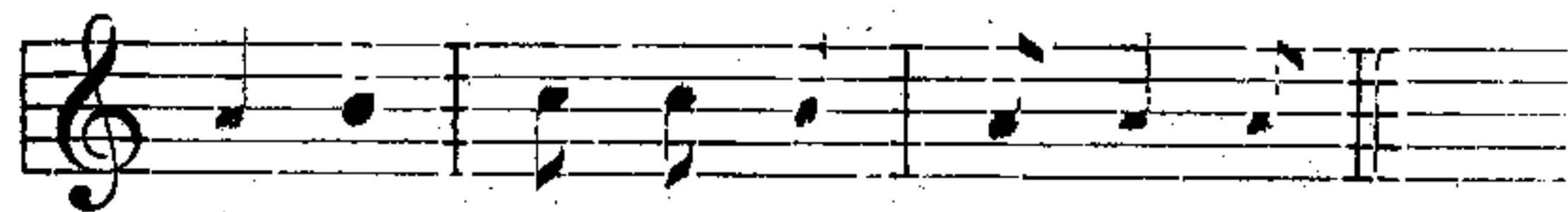
476.

Ze Sptynova.

Suš. 290, Bart. II. 115.

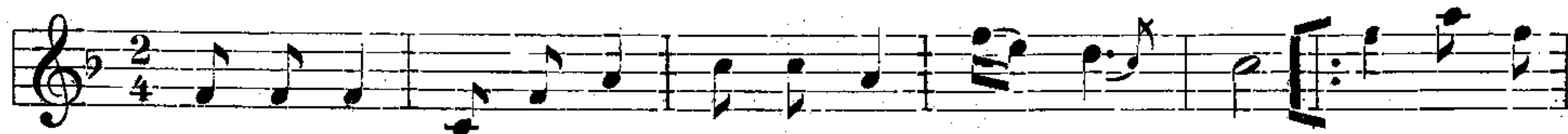
Nechod' k nám, sy-ne-čku, dyž já ti ne-ká-žu, já na-še dvě-

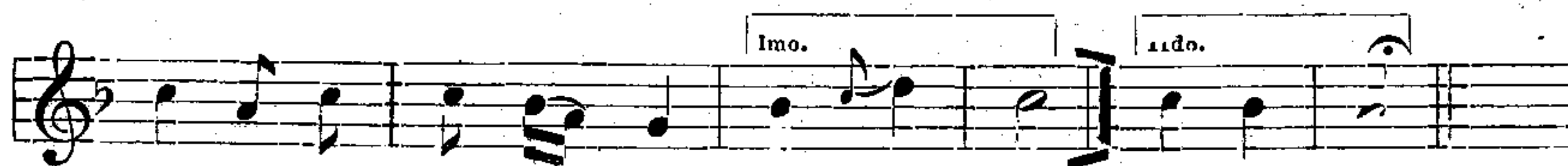
rečka pentla-ma za - vá - žu

477.

Z Čejče.

Zdlouhavě.

Nechod' k nám, synečku, dyž já ti ne-ká - žu, já na-še

dvé-rečka pen-tla-ma za - vá - žu, za - vá - žu.

Nechod' k nám, synečku,
dyž já ti nekážu,
[: já naše dvěrečka
pentlama zavážu. :]

Zavaž ich cérečko,
zavaž ich modrýma,
[: šak já jich rozvážu
slovama dobrýma. :]